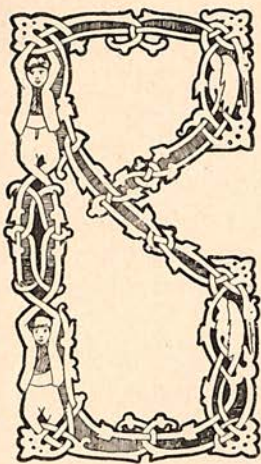

Изъ земята блика вода.

ѣ единъ горещъ лѣтенъ день ние направихме една малка разходка въ околността на нашата мила родина. Изъ пѣтя спирахме на почивка. Колко ни бѣше драго да гледаме, какъ шумливо течеше свѣтлата водна струя помежду камънитѣ, до които бѣхме сръбли. Какъ бързо се спуща тя отъ ка-

мъкъ на камъкъ, прѣска се и сипи безброй много капчици, пѣни се и пакъ се събира, и лѣе се бистро бързо поточе.

Отъ дѣ се взема тая вода? се питае ние.

— Отъ дъждоветѣ що ваятъ изъ облацитѣ, отговаря нашиятъ учитель. — Една частъ отъ дъжда, който вали на земята, се изтича веднага, ако земята е камениста или глинеста, а друга частъ пѣкъ се всмуква, ако земята е ровка. Извѣстна частъ се събира въ храсталацитѣ между листитѣ на дърветата, отдѣто слиза полегичка до самитѣ корени. Попитата вода се вдълбочава до като сръщне твърдъ пластъ (камъни или глина); тогава тя се лѣзга по тоя твърдъ пластъ, безъ да може да проникне по-надолу. Ако се яви единъ изходъ на земята, тя изтича отъ него — ето единъ изворъ.

Ние тръгнахме да търсимъ извора. При извора видѣхме какъ изъ земята бликаше бистра